

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΛΗ

1

Η μάχη των Δερβενακίων, γνωστή και ως «Σφαγή του Δράμαλη», ήταν μία από τις σημαντικότερες μάχες που πραγματοποιήθηκαν κατά την Ελληνική Επανάσταση με νικηφόρα έκβαση για τους Έλληνες και μεγάλη καταστροφή των οθωμανικών δυνάμεων με επικεφαλής τον αρχιστράτηγο Μαχμούτ πασά (Δράμαλη).

Η μάχη δόθηκε στις 26 Ιουλίου του 1822 σε δύο από τα τέσσερα μικρά ορεινά περάσματα μεταξύ της Κορίνθου και της πεδιάδας του Άργους, τα Δερβενάκια, εξ ου και η ονομασία της. Αποτέλεσμα της μάχης αυτής ήταν η ενίσχυση της φήμης του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, η οποία, ωστόσο, φόβισε τους τότε πολιτικούς αντιπάλους του.

Ο Δράμαλης φθάνοντας με 30.000 άνδρες (από τους οποίους οι 24.000 ήταν πολεμιστές) στην Πελοπόννησο κατέλαβε αμαχητί τον Ακροκόρινθο. Εκεί αποφάσισε να εισβάλει με όλο τον στρατό του στην αργολική πεδιάδα υπολογίζοντας και στη βοήθεια του τουρκικού στόλου. Στις 13 Ιουλίου κατέλαβε την πόλη του Άργους, όπου πίστευε ότι θα έβρισκε χρήματα και εφόδια τα οποία θα είχαν συγκεντρώσει οι επαναστάτες. Τα περισσότερα μέλη της Κυβέρνησης και οι κάτοικοι είχαν ήδη φύγει πανικόβλητοι. Την ίδια ημέρα ξεκίνησε η πολιορκία του κάστρου της πόλης, της Λάρισας.

Οι Έλληνες ενέκριναν το σχέδιο του Κολοκοτρώνη, που προέβλεπε

- **να καταληφθούν καίριες θέσεις, για να αποκλειστεί ο Δράμαλης στην Αργολίδα**
- **να απασχοληθεί με την πολιορκία του κάστρου του Άργους χάνοντας χρόνο**
- **να εφαρμόσουν τακτική «καμένης γης» καταστρέφοντας τα σπαρτά της επαρχίας, ώστε να εξολοθρευθούν οι Τούρκοι από λιμό.**

Έτσι μέρα με τη μέρα ο οθωμανικός στρατός άρχισε να αντιμετωπίζει σοβαρά επισιτιστικά προβλήματα και αρρώστιες με αποτέλεσμα ο Δράμαλης να αρχίσει να σκέπτεται σοβαρά τη διακοπή της εισβολής και την επάνοδο στην Κόρινθο.

Την 21^η Ιουλίου επιχειρήθηκε έξοδος στο Άργος, η οποία όμως απέτυχε, με τους Έλληνες να αφήνουν 200 νεκρούς. Την επόμενη ημέρα διατάχθηκαν κάποια τμήματα των επαναστατών έξω από το κάστρο να προσβάλουν από όλες τις πλευρές τους Τούρκους προκαλώντας τους πανικό. Αποτέλεσμα αυτών των διαρκών επιθέσεων ήταν την 23^η Ιουλίου οι πολιορκημένοι να εξέλθουν ανενόχλητοι και να ενωθούν με τα υπόλοιπα ελληνικά τμήματα.

Στις 26 Ιουλίου ο Δράμαλης αποφάσισε να επιστρέψει προσωρινά στην Κόρινθο και κινήθηκε προς τα Δερβενάκια, στενό που ενώνει την αργολική με την κορινθιακή πεδιάδα. Η βασική διάβαση, με βάση το σχέδιο του Θ. Κολοκοτρώνη, φυλαγόταν από τον Αντώνη Κολοκοτρώνη και περίπου 1.500 άντρες.

Παράλληλα ο Θ. Κολοκοτρώνης είχε τοποθετήσει τον Πλαπούτα με περίπου 800 άντρες στο Σχινοχώρι, για να φυλάει τη βορειοδυτική έξοδο της Αργολίδας προς τη Στυμφαλία και τους Νικηταρά και Παπαφλέσσα στο Στεφάνι και στο Αγιονόρι με άλλους 800 άντρες, για να φυλάξουν την τρίτη διάβαση προς την Κλένια.

Την προηγούμενη της μάχης ο Κολοκοτρώνης ανέβηκε στη στέγη ενός σπιτιού και εμπύχωσε τους μαχητές με μια ομιλία που διασώζει ο Φωτάκος. Άρχισε λέγοντας

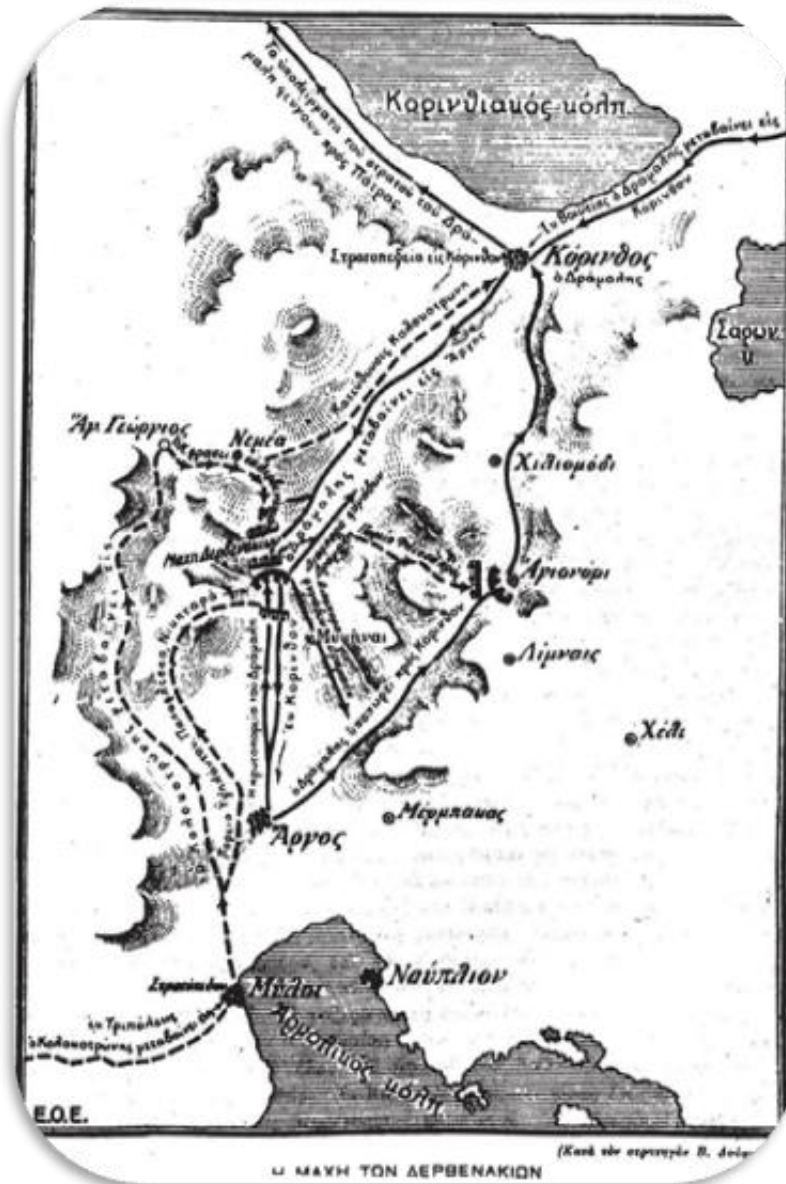
«Έλληνες, σήμερα εγεννήθημεν και σήμερα θα πεθάνωμεν δια την σωτηρίαν της πατρίδος μας και δια την εδικήν μας».

3

Οι Τούρκοι της εμπροσθοφυλακής μπήκαν στο στενό πέρασμα και, όταν έφτασαν στην έξοδο, δέχτηκαν τα πυρά των κρυμμένων Ελλήνων. Λίγοι πέρασαν προς την πεδιάδα της Κουρτέσας, ενώ ο κύριος όγκος οπισθοχώρησε με μεγάλες απώλειες.

Αφού αυτό το πέρασμα φυλαγόταν καλά από τους Έλληνες, η εμπροσθοφυλακή και το κύριο σώμα στράφηκαν προς το δεύτερο κοντινό πέρασμα, αυτό του Άγιου Σώστη, ανατολικά από την κύρια διάβαση. Αυτό το πέρασμα ήταν πολύ ανηφορικό και πιο δύσκολο για τους πεζούς και τα ζώα, αλλά οι Τούρκοι το βρήκαν αφύλακτο και άρχισαν να περνούν προς την Κουρτέσα, ενώ τα τμήματα του Αντώνη Κολοκοτρώνη τους πλευροκοπούσαν. Εν τω μεταξύ το σώμα των Νικηταρά και Παπαφλέσσα ειδοποιήθηκε το μεσημέρι με σήματα καπνού ότι ο Δράμαλης κινείται προς τα Δερβενάκια. Ανασυντάχτηκε και με γρήγορη πορεία έφτασε το απόγευμα στις κορυφές ανατολικά, πάνω από τον Άγιο Σώστη βλέποντας τους Τούρκους, που περνούσαν προς την Κουρτέσα. Τους επιτέθηκε αμέσως και οι Τούρκοι βρέθηκαν ανάμεσα σε δύο πυρά, στα ανατολικά των νεοφερμένων και στα δυτικά των τμημάτων του Α. Κολοκοτρώνη.

Η μάχη κράτησε μέχρι αργά τη νύχτα και οι Τούρκοι είχαν τρομακτικές απώλειες σε ανθρώπους, ζώα και υλικά. Όταν σκοτεινίασε, η προσπάθεια των Τούρκων σταμάτησε και γύρισαν στην Τίρυνθα, όπου είχαν πριν το στρατόπεδό τους. Οι απώλειες των Τούρκων κατά την 26η Ιουλίου και με βάση τις πληροφορίες που προέρχονται από απομνημονεύματα και έγγραφα υπολογίζονται περίπου στους 2.500 - 3.000 νεκρούς και τραυματίες.

ΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%AC%CF%87%CE%B7_%CF%84%CF%89%CE%BD_%CE%94%CE%B5%CF%81%CE%B2%CE%B5%CE%BD%CE%B1%CE%BA%CE%AF%CF%89%CE%BD